

धातुषु देहेषु नामरूपाणि वर्णाश्रमादीनि कल्पनायाः प्रयोजनमाह एतेषां प्राणिनां स्वार्थसिद्धये प्रवृत्तिनियमद्वारा धर्मादिपुरुषार्थसिद्धये ॥ ६ ॥
न केवलं देहेष्वेव अपितु देशकालादिभावानामपि आदिशब्देनानुपादेयानां फलनिमित्ताधिकारिणां ग्रहणम् वस्तूनामुपादेयानां ब्रीह्यादीनामपि म
ममया नियमार्थसंकोचार्थमित्यर्थः ॥ ७ ॥ एवं गुणदोषविषयं परिशोध्य तयोः शुद्ध्यशुद्धिमूलत्वाच्छुद्ध्यशुद्धी प्रपंचयति अरुणसार इत्यष्टभिः
देशानां मध्ये कृष्णहरिणरहितोऽशुचिः तत्रापि अब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तिशून्यः अत्यंतमशुचिः कृष्णसारोऽपि कृष्णेन मृगेण सारः श्रेष्ठो यः सोऽपि अ
सौवीरः कीकटः सुवीराः सत्पुरुषाः तद्वान् सौवीरः कीकटोऽपि शुचिः तदुक्तम् सर्वैषु पुण्यनमो देशः सत्पात्रं यत्र लभ्यत इति तद्वर्जितो यः कीकटः अंग
वंगकलिगादिः असंस्कृतः संमार्जनादिशून्यः म्लेंछबहुलो वा ईरिणमुषरम् एकवद्भावः तत्तु अशुचि तदन्यः शुचिरित्यर्थादुक्तं भवति ॥ ८ ॥

वेदेन नामरूपाणि विषमाणि समेष्वपि ॥ धातुषूद्धवकल्प्यंत एतेषां स्वार्थसिद्धये ॥ ६ ॥ देशकालादिभावानां
वस्तूनां ममसत्तम ॥ गुणदोषौ विधीयते नियमार्थं हि कर्मणाम् ॥ ७ ॥ अरुणसारो देशानामब्रह्मण्योऽशु
चिर्भवेत् ॥ कृष्णसारोऽप्यसौवीरकीकटासंस्कृतेरिणम् ॥ ८ ॥ कर्मण्योगुणवान्कालो द्रव्यतः स्वतएव वा ॥
यतो निवर्तते कर्मसदोषोऽकर्मकः स्मृतः ॥ ९ ॥ द्रव्यस्य शुद्ध्यशुद्धी च द्रव्येण वचनेन च ॥ संस्कारेणाथ काले
न महत्त्वाल्पतयाऽथवा ॥ १० ॥

कालस्य शुद्ध्यशुद्धी दर्शयति कर्मण्य इति
द्रव्यतः द्रव्यसंपत्त्या स्वतो वा पूर्वाह्लादिर्यः कर्मण्यः कर्मार्हः सकालस्तस्मिन्कर्मणि गुणवान् यतः यस्मिन् द्रव्यालाभेन वाराष्ट्रविप्लवादिना वा कर्म
निवर्तते यश्च सूतकादौ दशाहादिलक्षणोऽकर्मकः कर्मार्हः स्मृतः सकालो दोषः अशुद्ध इत्यर्थः ॥ ९ ॥ वस्तुशब्दोपात्तानां द्रव्याणां शुद्ध्यशुद्धी दर्शयति
द्रव्यस्येति चतुर्भिः द्रव्येण तोयादिना शुद्धिः मूत्रादिना त्वशुद्धिः वचनेन शुद्धमशुद्धं वेति संदेहे शुद्धमित्येवं रूपेण ब्राह्मणवचनेन शुद्धिः विपरीते
न अशुद्धिः संस्कारेण प्रोक्षणादिना पुष्पादेः शुद्धिः अवघ्राणादिना त्वशुद्धिः कालेन दशाहादिना नवोदकादेः शुद्धिः काले मेघोदकं यास्यं वर्ज्यं तु न्यह
मेव हि अकाले दशरात्रं स्यात्ततः शुद्धिर्विधीयते पर्युषितान्नादेः अशुद्धिः अंत्यजाद्युपहतानां तडागाद्युदकानां महत्त्वाल्पत्वाभ्यां शुद्ध्यशुद्धी ॥ १० ॥